

یادداشت

حیض گسترده اخلاق

وقتی اصل تربیت مغفول باشد و مدعیان رسالت اسلامی، رفتاری از خود بروز دهند که مایه شرمساری باشد، دهان یک فرد هم باز می‌شود و با خیال بی‌بر و بیگر بودن فرهنگی کشور، هر آنچه را نباید بگوید، فریاد می‌زند. هرگز دستگاه‌های فرهنگی کشور که وظیفه هدایت و تربیت را بر عهده دارند، به بازنگری کار خود نمی‌پردازند که گجای کار عیب دارد که چنین ناهنجاری‌هایی دیده می‌شود، آن‌هم در زمانی که کشور ما به مقاومت در برابر استکبار و صهیونیسم برخاسته و فرزندانی از میهن‌مان با شجاعت خود را نثار کشور می‌کنند. تصویر کودکان مظلوم و شهید میناب، رهبر شهید و آن رزمنده‌ای که دو دست و دو پای خود را در پای لانچر موشک از دست داد، هرگز نمی‌تواند پوششی بر مسامحه‌کاری‌ها، اهمال‌ها و ناکارایی فرهنگی باشد و اگر محاسبه‌ای در میان بود، هیچ‌کس به خود جرئت نمی‌داد که دهان به سخن باوه باز کند، نه فرد عادی، نه رسانه مکتوب یا دیداری و نه کسانی که خود را به علم منتسب می‌کنند. یادمان باشد که آدم‌های زیر ۵۰ سال تربیت‌شده جمهوری اسلامی هستند. عیب‌کار را دربیایم.

جنگ و چالش‌های پیش‌رو در کشاورزی

برای ایران، این وضعیت اهمیت مضاعفی دارد؛ زیرا آسیب‌پذیری اقلیمی، محدودیت منابع آب، وابستگی به واردات برخی نهاده‌ها و اقلام غذایی و قرارگرفتن در معرض شوک‌های ژئوپلیتیکی، ظرفیت جذب این شوک‌ها را محدود می‌کند. از این رو، سیاست کشاورزی و غذایی در ماه‌های پیش‌رو نباید صرفاً بر مدیریت کمبودهای موجود متمرکز باشد. اولویت اصلی باید حفظ جریان تولید، تأمین نهاده‌ها، تنوع‌بخشی به مسیرهای تجاری، تقویت ذخایر و لجستیک و افزایش تاب‌آوری نظام غذایی باشد. در چنین شرایطی، امنیت غذایی بیش از آنکه صرفاً به میزان تولید وابسته باشد، به توان یک کشور برای پیش‌بینی شوک‌ها، حفظ جریان تأمین، جذب اختلالات و بازگشت سریع به مسیر عادی بستگی دارد. به همین دلیل، تاب‌آوری باید از یک مفهوم نظری به محور اصلی سیاست‌گذاری کشاورزی و غذایی کشور تبدیل شود.

تأثیر هنر در بالندگی زندگی شهری

مخاطباتی که شهرشان ماه‌ها بود در نوعی تعلیق غم‌آلود جنگی فرو رفته بود و فضاهایی که گمان نمی‌کردند به این خوبی مورد استقبال جوانان هنرمند و هنردوست قرار گیرند. در واقع در ماه هنر تهران، هنر از قالب یک رویداد محدود فراتر رفته و در نقاط مختلف شهر مانند موزه هنرهای معاصر تهران، خانه هنرمندان ایران، گالری‌ها، فضاهای فرهنگی و هنری، پروژه‌های مستقل و دیگر مکان‌های فعال در حوزه هنر جریان پیدا کرد و همه شهر را دربر گرفت.

همان‌طورکه حسین محسنی، دبیر انجمن نگارخانه‌داران تهران از ابتدای کار گفته بود، هدف این موج بلند، معرفی ظرفیت‌های متنوع هنرهای تجسمی و دیگر شاخه‌های هنر در پایتخت و تقویت ارتباط میان هنرمندان، فضاهای هنری و مخاطبان بود. در «ماه هنر تهران» مردم می‌توانستند به‌صورت رایگان از گالری‌ها، استودیوهای هنرمندان، موزه‌ها، خانه هنرمندان و دیگر فضاهای فرهنگی و هنری بازدید کنند. همچنین نقشه‌ای برای برنامه‌ریزی مسیر بازدیدی درست شده بود که تجربه‌ای تازه از گردشگری فرهنگی و نزدیک‌ترکردن مردم به هنر و هنرمندان را امکان‌پذیر می‌کرد. برای این برگزارکنندگان متعدد که با هم مشارکت خوبی نیز داشتند، خرید آثار هنری هدف اصلی نبود، بلکه آشنایی، لذت‌بردن از هنر و ارتباط بیشتر با فضای فرهنگی اهمیت بیشتری داشت. هدف دیگر، جلب توجه دولت و نهادهای صنفی برای تسهیلگری، ایجاد زیرساخت و حمایت از بخش خصوصی بود، نه ورود مستقیم به فعالیت‌های اجرایی- محسنی گفت مجموعه «رت‌فر تهران» در طول سال رویدادهای مختلفی را برگزار می‌کند و در آذرماه ۱۴۰۴ نیز رویدادی با محوریت «کاغذ» در سالن حجاب برگزار شده بود که با حضور ۴۰ گالری و چند انجمن هنری، ۴۵ شرکت‌کننده داشت. و خانم کالری‌داری از شهر بالسر آمده بود و من در خانه هنرمندان با ایشان برخورد کردم. حسرت آن غرقه‌های سالن حجاب را می‌خورد چون می‌خواست در این ایونت بزرگ شرکت کند. آسیه مزینانی، معاون هنری «ماه هنر تهران»، درباره روند شکل‌گیری این رویداد با رسانه گفت: از تیرماه فراخوان حضور در این رویداد برای گالری‌ها، انجمن‌های هنری، پروژه‌های هنری، فضاهای مستقل فرهنگی، کافه‌ها، موزه‌ها و سایر مجموعه‌های فرهنگی فرستاده شد و سپس آثار و پروپوزال‌های ارائه‌شده بررسی شد. به گفته او، «ماه هنر تهران» یک رویداد شهری بود که هدف اصلی آن کنار هم قراردادن ظرفیت‌هایی بود که در اکوسیستم فرهنگی و هنری کشور معمولاً به صورت جداگانه فعالیت می‌کنند. و ایجاد فصل مشترک میان گالری‌ها، فضاهای فرهنگی و مکان‌هایی که برای عموم مردم آشناتر هستند، می‌تواند زمینه ارتباط آسان‌تر شهروندان با هنر را فراهم کند.

یکی از بخش‌های مورد توجه «ماه هنر تهران»، فراهم‌کردن امکان حضور هنرمندانی بود که در سازوکارهای مرسوم گالری‌ها فرصت چندانی برای ارائه آثارشان ندارند. در کنار نمایش آثار، برنامه‌هایی همچون «اوین استودیو» نیز برگزار شده است، برنامه‌ای که مخاطب را از تماشای صرف اثر هنری فراتر می‌برد و امکان ورود به فضای کار هنرمند و آشنایی نزدیک‌تر با روند خلق اثر را فراهم می‌کرد. خانم مزینانی، معاون هنری «ماه هنر تهران»، استقبال مخاطبان از این بخش را مثبت ارزیابی کرد و گفت: مشاهده فرایند خلق اثر، ابزار کار هنرمند و آثار نیمه‌تمام، تجربه‌ای متفاوت برای مخاطبان ایجاد کرده است. واقعیت این است که مردم شهر ما همه‌شان با هنر، مفهوم و معنای هنر و تأثیر آن در ذهن و فضای انسانی آشنایی کامل ندارند. از همین رو، عمومی‌ترشدن هنرهای تجسمی می‌تواند بخشی از فاصله میان مردم و هنر را از میان بردارد. این کار سلیقه‌ها را بهتر می‌کند و در دورانی که رابطه ما با جهان هنر در سایر کشورهای دنیا بسیار ضعیف است، می‌تواند جریان هنر معاصر را به مردم بشناساند. هرچه شرایطی فراهم شود تا هنرمندان با مخاطبان گسترده‌تری مواجه شوند و شهروندان نیز بتوانند در محیط‌هایی آشناتر و صمیمی‌تر با آثار هنری ارتباط برقرار کنند، انعکاس هنر در طراحی‌های مختلف عملی و دیزاین اشیا و مبلمان و سایر چیزها و فضاهایی که زندگی ما را در خود می‌گیرند بیشتر نمایان خواهد شد.

به هر حال، از آثار مفهومی و تخصصی تا آثاری با بیان ساده‌تر در این رویداد حضور داشتند و هدف، افزایش امکان ارتباط میان گروه‌های مختلف مخاطبان و هنرهای تجسمی بود. کاری که با استمرار یافتن سالانه «هفته دیزاین تهران» و دیگر رویدادهایی از این دست به ارتقای سطح سلیقه عمومی کمک خواهد کرد. بدون شک اقتصاد و اجتماع نیز در کیفیت خلایقیت‌های هنری نقش دارند. تأثیر خانواد و آموزش و پرورش و دیگر ساختارهای اجتماعی در تربیت ذوق هنری جامعه را نمی‌توان دستکم گرفت و بخشی از خلایق می‌تواند از سوی نهادهای فرهنگی و عمومی جبران نشود. در نهایت، «ماه هنر تهران» را می‌توان تلاشی برای تغییر مسیر و حجم حرکت هنر در شهر دانست؛ حرکتی از گالری به سوی فضاهایی متنوع‌تر و از مخاطب تخصصی به سمت گروه‌های گسترده‌تری از شهروندان.

مهسا مژده‌ی: سوریه پس از لغو تحریم‌ها از نو متولد شده است؛ این حرف را احمد الشرع، رئیس دولت موقت دمشق در جریان حضور خود در «انجمن رسانه‌های عرب» در امارات عربی متحده بیان کرده است. او در این نشست از رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه و محمد بن‌سلمان، ولیعهد عربستان و تلاش‌هایشان در حمایت از سوریه تشکر کرد؛ تشکری که نشان داد او درباره آینده سوریه و روابط دمشق با همسایگان چه ایده‌ای را دنبال می‌کند.

در کنار این تعارفات معمول، سوریه در روزهای اخیر درگیر اعتراضات به‌سبب افزایش قیمت سوخت بوده و کماکان از سوی اسرائیل با خطر وجودی مواجه است.

جرقه اعتراضات تازه در سوریه

دور تازه اعتراضات در شهرهای سوریه از روز ۱۳ سپتامبر آغاز شد. در همان روز نخست ویدئویی از یک شهروند سوری که رو به دوربین فریاد می‌زد در دوربرگردان‌ها یا مراکز خرید جدید نمی‌خواهیم، فقط می‌خواهیم زندگی کنیم، در شبکه‌های اجتماعی توجه ویژه‌ای را به خود جلب کرد.

کمیته قیمت‌گذاری فراورده‌های نفتی سوریه روز ۱۲ سپتامبر از دور جدید افزایش قیمت‌ها خبر داد و قیمت سوخت و گاز را به‌طور میانگین حدود ۲۲ درصد افزایش داد. میزان افزایش قیمت بسته به نوع فراورده متفاوت بود؛ به‌طوری‌که قیمت بنزین مصرفی خانوارها و بخش صنعت حدود ۹ درصد افزایش داشت و گازوئیل ۴۰ درصد بالا رفت.

قیمت هر لیتر بنزین با اکتان ۹۵ به ۱۹۵ لیره سوریه و بنزین با اکتان ۹۰ به ۱۸۵ لیره (به ارز جدید) افزایش داشته است، در حالی که قیمت هر لیتر گازوئیل به ۱۷۵ لیره افزایش یافت. قیمت یک سیلندر گاز خانگی نیز به هزار و ۶۰۰ لیره افزایش یافت. در حالی که قیمت یک سیلندر گاز صنعتی تقریباً به دو هزار و ۵۷۰ لیره رسید. پس از افزایش قیمت‌ها، اعتراض‌ها و مسودکردن جاده‌ها در دست‌کم هفت استان سوریه از جمله حلب، حمه و ادلب گزارش شد. شمار معترضان در مناطق مختلف متفاوت بود و از چندده نفر تا چندصد نفر گزارش شد. بسیاری از سوری‌ها می‌گویند با وجود وعده‌های دولت درباره بازسازی و جذب سرمایه‌گذاری خارجی، وضعیت اقتصادی همچنان کمر خانوارها را خم کرده است. در همین حال، مطالبات برای انجام اصلاحات اقتصادی از سوی دولت رو به افزایش است.

گرانی سوخت، سوری‌ها را خشمگین کرد

مسیر دشوار بازسازی سوریه

دولت کنونی سوریه یک نظام انرژي را تحویل گرفت که در نتیجه سال‌ها جنگ داخلی به‌شدت فرسوده شده بود و پالایشگاه‌ها و تأسیسات تولیدی آسیب‌های گسترده‌ای دیده بودند. بر اساس گزارش بانک جهانی، در سال ۲۰۲۵ حدود ۴۰ درصد از زیرساخت‌های انرژی سوریه همچنان آسیب‌دیده بود و همین مسئله دولت را ناگزیر کرده است وابستگی زیادی به منابع خارجی داشته باشد.

تولید نفت داخلی سوریه از زمانی که دمشق کنترل میادین نفتی در شرق این کشور را دوباره به دست گرفت، به میزان قابل توجهی افزایش یافته است. تولید نفت در نیمه نخست سال ۲۰۲۶ به حدود ۸۲ هزار بشکه در روز رسید؛ رقمی که در مقایسه با حدود ۳۵ هزار بشکه در روز در سال ۲۰۲۵ افزایش چشمگیری نشان می‌دهد. با این حال، تولید همچنان فاصله زیادی با نیاز داخلی سوریه دارد که برآورد می‌شود روزانه بین ۱۲۰ تا ۱۵۰ هزار بشکه باشد.

دولت سوریه اعلام کرده است تصمیم برای افزایش موقت قیمت سوخت، ناشی از افزایش هزینه‌های جهانی تأمین بنزین، گازوئیل و دیگر فراورده‌های نفتی بوده است. دولت همچنین اختلال در مسیرهای تأمین و حمل‌ونقل دریایی از طریق تنگه هرمز، باب‌المندب، دریای سرخ و خلیج عدن را از دیگر عواملی دانسته که فشار قابل توجهی بر بازار انرژی سوریه وارد کرده‌اند.

پیش‌بینی‌ها چه می‌گویند؟

بنا بر ادعاهای دولت سوریه سرمایه‌گذاری خارجی و ادغام سوریه در اقتصاد بین‌المللی به افزایش رشد اقتصادی کمک کرده‌اند، اما این روند هنوز نتوانسته وضعیت زندگی خانوارهای معمولی را بهبود ببخشد. صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی کرده است اقتصاد سوریه در سال ۲۰۲۶ رشدی دورقمی داشته باشد، اما هم‌زمان مشخص کرده این رشد نابرابر است و فقر همچنان به‌طور گسترده در سراسر سوریه وجود دارد. بنا بر همین آمار، تورم در سوریه در سال جاری به‌شدت افزایش داشته است.

صندوق بین‌المللی پول داده‌های اقتصادی کاملی درباره سوریه منتشر نکرده و اعلام کرده است خلأ‌های موجود در داده‌ها، ارزیابی دقیق‌تر از روند تحولات اقتصادی را دشوار می‌کند. در سال‌های اخیر توافق‌های متعددی میان دمشق و طرف‌های خارجی، از جمله دولت‌ها و شرکت‌های بین‌المللی،

برای تأمین مالی بازسازی سوریه منعقد شده است. برخی از این توافقی‌ها وارد مرحله اجرا شده‌اند؛ از جمله پروژه چهار میلیارد دلاری برای توسعه مجدد فرودگاه بین‌المللی دمشق و پروژه هفت میلیارد دلاری برق که با رهبری یک کنسرسیوم قطری به اجرا درمی‌آید. با این حال، این طرح‌ها عمدتاً سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت برد و در کوتاه‌مدت منفعت مستقیمی برای خانواده‌های سوری به همراه ندارند. این شکاف میان سرمایه‌گذاری‌های کلان و وضعیت معیشتی مردم، نارضایتی‌ها از دولت را عمیق‌تر کرده است. برخی تحلیلگران نیز از مدل اقتصادی دولت انتقاد کرده‌اند و معتقدند دولت به‌جای تمرکز بر بهبود فوری سطح زندگی مردم و سرمایه‌گذاری در بخش‌هایی که توان ایجاد اشتغال دارند، جذب سرمایه خارجی را در اولویت قرار داده است.

بحران‌های متعدد در سوریه

بحران‌ها در سوریه فقط محدود به اقتصاد نیستند. با وجود تلاش دولت انتقالی برای تشکیل یک ارتش ملی واحد، یکپارچه‌سازی گروه‌های شبه‌نظامی به چالش کشیده شده است. همچنین پس از حملات و درگیری‌های انتقام‌جویانه علیه اقلیت‌های علوی و دروزی در سال ۲۰۲۵، آسیب‌های روانی و امنیتی عمیقی باقی مانده و اعتماد گروه‌های اجتماعی به یکدیگر را به‌شدت مخدوش کرده است.

گزارش‌های میدانی نشان می‌دهد میانگین حقوق یک کارمند یا حقوق‌بگیر در سوریه فقط پاسخ‌گوی ۲۸ تا ۳۸ درصد از حداقل هزینه‌های سبب معیشتی و غذایی یک خانواده ۵ نفره را شامل می‌شود. از زمان تغییر قدرت، موج عظیمی شامل بیش از ۳.۵ میلیون آواره داخلی و پناه‌جوی خارجی به شهرها و روستاهای خود بازگشته‌اند. با این حال، نبود خانه، آب، برق، مدرسه و بیمارستان باعث شده شهرها گنجایش پذیرش آنها را نداشته باشند.

خشک‌سالی و بحران‌های آب و هوایی بازوی دیگر بحران برای فشار بر دولت الشرع به حساب می‌آیند. افت شدید تولید گندم، خشک‌شدن منابع آب زیرزمینی و آسیب به رودخانه فرات (ناشی از سیلاب‌ها و کمبود مدیریت آب) ناامنی غذایی را برای بیش از ۲۵ درصد جمعیت کشور تشدید کرده است.

حادثه هواییماي رئیس جمهوری اوکراین و حمله به قطار دیپلماتیک، ابهام درباره اهداف روسیه را بیشتر کرده‌است

پهپادها در مسیر زلنسکی

وجود نداشته و اوکراین را متهم کرد با ایجاد «تحریکات» در پی کشاندن بیشتر متحدان غربی خود به جنگ است. چند روز بعد، حادثه دیگری بحث درباره هدف قرارگرفتن هیئت‌های خارجی را دوباره مطرح کرد. یک پهپاد روسی، لکوموتیو قطاری را در نزدیکی مرز اوکراین و لهستان هدف قرار داد. اندکی پیش از حمله، قطاری دیپلماتیک حامل بوریس جانسون نخست‌وزیر پیشین بریتانیا، کارل بلیت نخست‌وزیر پیشین سوئد و شماری از مقام‌های امنیتی اروپایی از همان منطقه عبور کرده بود. هم‌زمان یک قطار جداگانه حامل دیوید پترائوس، رئیس پیشین

گزارش

هزینه ۳۸میلیارددلاری جنگ ایران

دفتر بودجه کنکره آمریکا اعلام کرد جنگ با ایران تا اول آگوست حدود ۳۸ میلیارد دلار برای وزارت جنگ آمریکا هزینه داشته است و بسته به شدت درگیری‌ها، ادامه جنگ می‌تواند هر ماه دو تا سه میلیارد دلار دیگر به این هزینه‌ها اضافه کند. این نهاد بودجه‌ای گفت برآورد ۳۸.۱ میلیارد دلاری شامل هزینه جایگزینی موشک‌ها و سایر مهمات، جایگزینی تجهیزات از دست‌رفته در نبرد، افزایش عملیات هواپیماهای نظامی و بالا رفتن هزینه سوخت است.

به گفته دفتر بودجه کنکره، اگر سطح درگیری‌ها در حد نسبتاً پایین ثبت‌شده در ماه‌های می و ژوئن باقی بماند، هزینه جنگ ماهانه حدود دو میلیارد دلار خواهد بود. اگر عملیات نظامی با شدت بیشتری که در ماه جولای ثبت شد ادامه پیدا کند، هزینه ماهانه به حدود سه میلیارد دلار خواهد رسید و تشدید بیشتر درگیری‌ها می‌تواند این رقم را باز هم افزایش دهد. دفتر بودجه کنکره همچنین اعلام کرد جنگ با ایجاد اختلال در انتقال نفت از تنگه هرمز و کشتیرانی در دریای سرخ، به افزایش تورم کمک کرده و هزینه انرژی، حمل‌ونقل و سایر کالاها و خدمات را بالا برده است.

براساس گزارش این دفتر، جایگزینی مهمات با هزینه ۲۱.۷ میلیارد دلار، بزرگ‌ترین بخش از هزینه‌های نظامی جنگ بوده است. از این رقم، ۱۳.۱ میلیارد دلار به جایگزینی موشک‌های رهگیر پدافند موشکی و ۷.۳ میلیارد دلار به موشک‌های کروز حمله به اهداف زمینی اختصاص داشته است.

دفتر بودجه کنکره برآورد کرده است ارتش آمریکا از ژوئن ۲۰۲۵ تاکنون احتمالاً بین نیمی تا دوسوم ذخایر موشک‌های رهگیر در صورت بروز یک درگیری احتمالی میان ایالات متحده و چین «اهمیت» خواهد داشت، زیرا چین «در مقایسه با تعداد موشک‌هایی که ایران در آغاز عملیات خشم حماسی در اختیار داشت، شمار بسیار بیشتری موشک و سیستم کروز دارد».

برندان بویل، نماینده دموکرات ایالت پنسیلوانیا، در بیانیه‌ای گفت: «گذشته از تلفات انسانی، این گزارش غیرحزبی دفتر بودجه کنکره به‌روشنی نشان می‌دهد جنگ تاکنون ده‌ها میلیارد دلار برای مالیات‌دهندگان آمریکایی هزینه داشته و این رقم همچنان در حال افزایش است، در حالی که هزینه‌های زندگی نیز همچنان بالا می‌رود.» او افزود: «دونالد ترامپ و جمهوری‌خواهان سال‌ها به آمریکایی‌ها گفته‌اند توان مالی کمک به خانواده‌های داخل کشور را نداریم، اما ظاهراً می‌توانند ده‌ها میلیارد دلار و احتمالاً بسیار بیشتر از آن را برای جنگی بی‌ملاحظه پیدا کنند؛ جنگی که آمریکایی‌ها باید هزینه آن را بپردازند.» ترامپ با وجود هزینه‌های جنگ از آن دفاع کرده است. او در ماه آوریل پیوند مقاله‌ای از نیویورک‌پست را منتشر کرد و در توضیح آن نوشت: «نظرسنج مردمکرات: مزایای خلع سلاح ایران بسیار بیشتر از هزینه جنگ است.»

ترامپ همچنین در پستی در تروث‌سوشال گفت هرگونه خسارتی که ایران به شش‌تی‌ها یا محموله‌ها وارد کند، از محل پول ایران که تحت کنترل ایالات متحده است پرداخت خواهد شد. ترامپ گفت: «این خسارت‌ها ممکن است بسیار قابل توجه باشند، اما با این حال این کار منصفانه و عادلانه است.»

پروانه فعالیت شرکت حمل و نقل بین المللی پاریزار (با مسئولیت محدود) به شماره ثبت ۱۱۴۳۰۰ به مدیریت عاملی **آقای فربرز خوزستان** فرزند هدایت به شماره شناسنامه ۴۰۲۸ و نشانی، تهران خیابان سمیه روبروی مجتمع قضایی شهید بهشتی پلاک ۱۶۸/۱ واحد یک که توسط اداره کل حمل و نقل و پایانه استان تهران به شماره ۱۱/۸۹۶۴ به تاریخ صدور ۱۳۹۳/۰۳/۱۷ صادر شده است مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

سند کمپانی خودرو، سند سبز خودرو (سرتقت شده) خودرو ۲۰۶ تیپ ۲ مشکی مدل ۸۸ به شماره پلاک ۳۶ ق ۴۱۸ ایران ۵۰ شماره موتور ۱۴۱۸۷۰۳۳۲۶۴ و شماره شاسی ۳ED۹۹J۰۳۹۲۹۴ NAAD۰ به نام **سهیل غربی** Soheil garbi مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

گواهی می شود فاکتور بلوک سیلندر به شماره ۱۴۰۲۰۲۵۹۵۸۳ و به شماره موتور ۱۴۱۸۹۰۵۲۸۱۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

کارت خودرو براید سفید مدل ۱۳۹۲ به شماره پلاک ۳۸ ایران ۴۹۰۶۶۸ و شماره شاسی ۳۰۱۱۹۴D۱۱۰۰۴NAS۰ و شماره موتور ۴۹۶۷۰۲۲ به نام **عذرا حجتی امین** با کد ملی ۳۹۹۱۳۷۹۷۷۵ در ۱۴۰۵/۰۶/۲۲ مفقود شده و فاقد اعتبار است.